

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 24 травня 1984 року

№ 62 (3413).

Ціна 2 коп.

Про завдання, які стоїть перед комсомольсько-молодіжними ланками по вирощуванню кукурудзи в колгоспі імені Енгельса та радгоспі імені Димитрова Устипівського району, розповідають ланкові молоді комуністи Сергій Питула та Сергій Кузь. Їх колективні оди з перших підтримали почин молодих олександрійських та новоукраїнських кукурудзіводів.

Справа для всіх

Сергій ПИТУЛА:

— У цьому році члени нашої ланки вперше будуть вирощувати кукурудзу за індустріальною технологією. Справа для нас нова, бракує досвіду. Але, мабуть, тим цікавіше буде працювати механізаторам. Ми ще з осені минулого року добре підготували ґрунт, внесли достатню кількість органічних добрив. Взяли члени ланки вивчали теоретичні основи вирощування кукурудзи за новою технологією. Як і в строк посіли. Підтримавши ініціативу комсомольських організацій Олександрійського та Новоукраїнського районів про шефство над вирощу-

ванням кукурудзи, комсомольці нашої ланки взяли зобов'язання вирощувати зернову кукурудзу на площі 300 гектарів, одержати не менше 50 центнерів качанистості. А на 364-гектарній площі — по 250 центнерів зеленої маси. Як бачите, обсяг роботи великий. Але надію на успіх вселяє те, що з весни цього року наша ланка почала працювати за колективним підходом. Механізатори підібрались працелюбні, енергійні. Це — група комсомолів О. Зборошенко, а також В. Цюка, Ю. Бригар, А. Будак, А. Петренко. Кожен прагне, щоб наша робота стала вагомим внеском у виконання Продовольчої програми країни.

Порадували нас рівномірні і дружні сходи. Тепер проводимо міжрядний обробіток рослин.

Поле—наша доля

— Члени нашої ланки добре усвідомлюють, що нині головне завдання всіх механізаторів — навчитись, незважаючи на погодні умови, вирощувати високі врожаї. Це прагнення спонукало нас перейти до вирощування кукурудзи за новою індустріальною технологією. На жаль, перші кроки роботи по-новому через брак досвіду були не зовсім твердими. Посівну члени ланки провели в стислі строки і при високій якості робіт. Але фізичні і моральні затрати були значно вищими, ніж це могло бути.

Нині ми поряд з підготовкою до збирання врожаю та доглядом за рослинами опановуємо роботу за методом бригадного підряду. Це дасть можливість у майбутньому доби-

тися підвищення продуктивності праці, боротися за високий кінцевий результат. Бо поле, на якому ми працюємо, це підвалини нашої хліборобської долі. Чим міцніші вони, тим щедрішими будуть урожаї, тим більшим — моральне задоволення.

Підтримавши почин олександрійських та новоукраїнських кукурудзіводів, члени нашої комсомольсько-молодіжної ланки вирощують цю культуру за індустріальним методом на площі 250 гектарів і з кожного гектара планують зібрати по 50 центнерів качанистості.

Сьогодні наші гектари вже зеленіють сходами. І радує, що майже немає бур'янів. Та якщо він і з'явиться, ми готові до боротьби з ним — внесемо страхові гербіциди.

М. — на автозаправочній станції АТП № 10011. Вона зустрічає гуркотом двигунів. Один за одним під'їжджають до червонобоких бензоколонк автомобілі. Нільна халява — і машини, які вже заправилися, швидко і без зайвої метушні поступаються місцем іншим...

Десяти автобусів щоранку виїжджають з воріт Олександрійського автотранспортного підприємства № 10011, щоб почати роботу на маршрутах. Підприємство велике — автомобілісти кожного дня витрачають тонни бензину. За таких умов на перший план виступає економія витрат пального.

На видному місці планат: «Водій! Заправний! Пам'ятайте: розліття на землю 0,1 літра пального при заправці складає для АТП 55 літрів, що рівноцінно однозмінній роботі автобуса ЛАЗ-695».

Треба сказати, ми не помітили пролитого на підлогу пального. В доброму стані були й ємності, в яких зберігається бензин, дизпаливо та мастило. Але стурбувало інше. На відміну від обліку бензину та дизпалива, облік мастила тут ведеться досить примітивно. В разі його перевитрати вживають знайти винуватців: зайсина ділиться на загальну кількість водіїв. Зрозуміло, що це ніяк не сприяє зацікавленості в бережливості та раціональному використанні мастила.

Усе ж палне тут вміють економити. З початку року заощаджено 89 тонн бензину і 48 тонн дизпалива. А яку роль зіграли в цій справі комсомольці?

Дізнаємось, що, наприклад, молодий водій Іван Ліга в першому кварталі зекономив 359. Микола Якимосич — 234, Богдан Гриван — 256, Василь Кушнір — 145 літрів пального. Та разом з тим допустили перевищення пального комсомольці М. Шмига, В. Лозовий...

Чи часто порушували питання економії на зборах, засіданнях комітету комсомолу? На жаль, секретар комсомольської організації Володимир Катканець не знайшов чіткої відповіді на ці запитання. На підприємстві є спеціальна дошка, на якій вміщено прізвища марнотратців. Але про причини перевищень пального комсомольський загальок не знає.

Закінчився двомісячник, оголошений секретаріатом ЦК ВЛКСМ і колегією Державного комітету СРСР по забезпеченню нафтопродуктами. Активно провели його молоді дозорці області, зокрема Олександрійського, Олександрівського, Ульяновського та інших районів. «Прожекторист» взяв під контроль роботу транспортних підприємств, автозаправочних станцій, перевіряючи, як економлять нафтопродукти в колгоспах і радгоспах. Виявлені недоліки доводились до відома керівництва, висвітлювались у стінновках «КП». Сьогодні публікуємо реїд «прожектористів» з м. Олександрії.

Рахунок пального на краплі

ведеться на деяких підприємствах Олександрії. Але не на всіх...

Порадував стан справ в автозаправочній станції підприємства № 10062. Нуден молодий водій не зробив перевитрат пального. А це значною мірою відбилося і на загальному рахунку економії. В першому кварталі заощаджено 22 тонни бензину, 16,5 тонни дизпалива.

Секретар комсомольської організації Анатолій Ширманов розповів, що економлять нафтопродуктів — завжди в центрі уваги молоді. Проводилися з цього приводу збори, засідання комітету комсомолу. Підбивалися підсумки змагання за економне використання паливно-мастильних матеріалів. Відзначали переможців.

Автобаза № 23 Криворізького автотресту знаходиться неподалік від АТП № 10062, але до економного витрачання нафтопродуктів тут підходять по-різному. В цьому ми переконалися, коли разом із секретарем комсомольської організації автобазі Миколою Злигостеєм обстежили територію АЗС. На майданчику, де розташовано ємності з паливом та мастилом, — купи сміття, металобрухт. Чотирикутний бак, в якому повинно знаходитись відпрацьоване мастило, вщерть заповнений мотлохом, засмальцьованими вітками. Біля деяких резервуарів — великі масні плями.

Виявилося, що «прожектористи» автобазі, комітет комсомолу пустили справу економії пального на самотпів. Не відбулося жодного рейду «КП». І хоча Микола Злигостеєв запевняв нас, що робота по збереженню паливно-мастильних матеріалів усе ж проводиться, фактично свідчать, що перевитрати пального по літомих нормах тут значно більші, ніж передбачено.

Ми побували тільки на трьох автопідприємствах міста, але проблем виявили чимало. Це й незадовільний облік змащувальних матеріалів, і слабкий контроль за їх зберіганням, і негосподарське ставлення деяких комсомольців до народного добра. Тож комітетам комсомолу загадали вище підприємства є над чим поміркувати і попрацювати. Суворо економлять паливно-мастильних матеріалів не тільки в кампанії, а вимагає часу, і кожен грам бензину й мастила повинен дати належну віддачу.

Рейдова бригада «МК»: М. ПРИСЯЖНИК — інструктор міськомуні ЛКСМ України, В. ДЕДУРА — секретар комітету комсомолу тресту «Олександріябуд», В. ДЕРУСОВ — кореспондент-організатор міськрайонного радіомовлення, м. Олександрія.

НА ЛІНІЙЦІ ГОТОВНОСТІ

Ділянка готуються до живих механізатори тракторної бригади № 2 колгоспу імені Пархоменка Новоукраїнського району. Нині тут усі зернозбиральні комбайни представлені на лінійку готовності.

Під час ремонту техніки особливо відзначився молодий комбайнер Володимир Шмигаль (комбайн СК-5). Багато років працює на жнивках і наставник молоді член КПРС В. І. Тітовський, якого ви бачите на знімку з молодими комбайнерами комсомольцями Миколою Мандзюком і Василем Логвиненком. Вони ще й ще раз перевіряють надійність усіх вузлів комбайнів.

Фото В. ГРИБА.

САЛЮТ, ФЕСТИВАЛЬ!

Ініціатива Ленінського комсомолу про проведення влітку наступного року в Москві XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів знайшла за рубежом широку підтримку серед молодіжних і студентських організацій різної політичної орієнтації.

Про це говорилося на прес-конференції, яка пройшла 21 травня в Москві, в прес-центрі МЗС СРСР. Перед радянськими та іноземними журналістами виступили голова Радянського підготовчого комітету XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів перший секретар ЦК ВЛКСМ В. М. Мишин, члени Радянського підготовчого комітету форуму юних.

Девізом наступного фестивалю, підкресливали промовці, обрано слова «За антиімперіалістичну солідарність, мир і дружбу!» За цю одностайно проголосували представники молоді різних країн — учасники першого засідання Міжнародного підготовчого комітету.

Символічним є час проведення юнацького форуму — в наступному році відзначається 40-річчя Перемоги над гітлерівським фашизмом і японським імперіалізмом, 10-річчя підписання Заключного акту на ради з питань безпеки і співробітництва в Європі. Варто уявити, що в 1985 рік ООН оголосила Міжнародним роком молоді. Усе це знайде відображення в програмі заходів фестивалю.

Шог. ТАРС.

Вчаться комсомольські ватажки

У Запорізькій зональній комсомольській школі завершили роботу місячні курси секретарів комітетів комсомолу середніх спеціальних навчальних закладів Дніпропетровської, Кіровоградської, Кримської, Миколаївської, Полтавської, Херсонської і Запорізької областей. Комсомольські ватажки вивчали питання марксистсько-ленінської теорії і практики комсомольської роботи, матеріали XXVI з'їзду КПРС, XIX з'їзду ВЛКСМ, матеріали лютого і квітневого (1984 р.) Пленумів ЦК КПРС.

З лекціями перед слухачами виступили відповідальні працівники Запорізького обкому Компартії України, обкому ЛКСМУ, викладачі вузів міста.

Слухачі курсів закріпили свої знання на практиці, яка проходила на базі середніх навчальних закладів міста Кривого Рога Дніпропетровської області.

ТРИВАЄ МІСЯЧНИК АКТИВНИХ ДІЙ ПРОТИ ЗАГРОЗИ ЯДЕРНОЇ ВІЙНИ

І ЗНОВУ В ПУТЬ

5 травня у Вішньовському районі відбувся марш миру «Нам мир заповідано зберегти», активну участь у якому беруть агітаційно-художній колектив області. Від одного району до іншого крокує дорогами області естафета миру.

16 травня жителі Добровеличківки гостинно стрічали посланців сусіднього Новоархангельського району. Біля обеліски загиблим землякам відбувся мітинг. Відкрив його голова Добровеличківської обласної Ради народних депутатів В. З. Тимошенко. Виступаючи говорив про трудові досягнення своїх земляків, їхній внесок у справу боротьби за мир, проти гонки озброєнь і загрози ядерної війни.

Після урочистої частини з концертною програмою, присвяченою темі миру, виступила агібригада Новоархангельського районного будинку культури.

По закінченні свята члени агітаційно-художнього колективу та інші учасники маршу миру розписалися в альбомі-естафеті збору підписів протесту проти загрози ядерної війни. Незабаром цей символічний документ знову вирушить у путь, цього разу з посланцями трудівників Добровеличківського району.

В. ВІСВЬКА.

Добровеличківський район.

«НІ — ГОНЦІ ОЗБРОЄНЬ!»

Під таким лозунгом в Кіровоградському педагогічному інституті імені О. С. Пушкіна відбулася політична акція в рамках місячника активних дій проти ядерної війни.

Мітинг відкрив секретар партійної організації інституту Г. І. Бабак.

Учасники політичної акції одностайно заявили: відстояти мир — справа честі і совісті молодих. Більше 1000 чоловік поставили свої підписи під плакатом «Я голосую за мир!». Після мітингу відбувся ярмарок виробів, виготовлених руками студентів. Всі кошти, виручені на ярмарку, перераховані в Радянський фонд миру.

І. КОСТЕНКО.

м. Кіровоград.

ДРУЗІ Є СКРІЗЬ

У п'ятнадцяти школах Гайворонського району працюють клуби інтернаціональної дружби, які допомагають педагогам, комсомольцям і піонерським організаціям проводити цілеспрямовану роботу по вихованню учнів у дусі радянського патріотизму і соціалістичного інтернаціоналізму.

Діяльність КІДів різноманітна за змістом і формами, багата традиціями. Школярі організовують фестивалі миру і дружби, конкурси і вікторини, заочні подорожі по союзних республіках, конференції і зустрічі з людьми, які побували за рубежом.

У Гайворонській середній школі № 5 нагороджено чималі досвід проведення цікавих інтернаціональних заходів. Після присвоєння КІДу імені чилійського поета-комуніста Пабло Неруді традиційними у десятиріччя стали Тижні солідарності з народом Чилі. Протягом Тижня члени клубу виступають з політичними виступами у класах, з бесідами і концертними програмами, присвяченими боротьбі народу цієї країни за свободу і незалежність, за підприємство міста.

Недавно у школі відбувся вечір, присвячений 10-річчю з дня присвоєння клубу інтернаціональної дружби імені Пабло Неруді, на який були запрошені колишні члени КІДу, ті, хто працював у ньому у 1974-му.

Одним з важливих напрямів роботи КІДу є листування. Гайворонським школярам про свої піонерські справи пишуть ровесники із ЧССР і НРБ, із ліванського Салахадда і соючної Туреччини. Багато років члени клубу підтримують тісні зв'язки з екіпажами теплоходів «Чапаяв», «Сальвадор Аленде», «Вітя Чалепов».

С. ГОНЧАРУК,
методист районного Будинку
піонерів та школярів.
Гайворонський район.

СУТІНКИ огорнули село. Одне по одному гасили вікна. Серед тиші і безлюддя раз по раз скрипіла лише хвіртка в оселі А. А. Любимської, апускаючи на подвір'я якихось людей. У домі цієї жінки села Рівного Новоукраїнського району нелегально збиралися тієї ночі члени секти «свідки Єгови»...

А незабаром одна з учасниць того зборища опинилася на лаві підсудних. Що ж скоїла громадянка Кушнір Ульяна Миколаївна, 1926 року народження, яка проживала останнім часом у селі Димине Новоукраїнського району?

Кіровоградський обласний суд встановив, що підсудна Кушнір протягом 1981—1983 років, беручи активну участь у діяльності незареєстрованої релігійної громади «свідки Єгови» і систематично відвідуючи таємні зборища, в усній формі розповсюджувала наклепницькі вигадки, що порочили Радянську владу, політику нашої країни. Під приводом проповідання релігійного віровчення Кушнір систематично закликала громадян відмовлятися від виконання своїх громадських обов'язків, юнаків — від виконання Закону про загальний військовий обов'язок — служби в Радянській Армії. [Запам'ятаймо цей пункт звинувачення — Л. Я.]. Вона також агітувала громадян аступати до секти «свідки Єгови».

Виконуючи роль кур'єра своєї секти, Кушнір часто роз'їжджала по району та області. І нерідко в дорозі чіплялася до людей зі своїми проповідями, викликаючи тим самим справедливе обурення громадян. Так, прямуючи рейсом Новоукраїнка — Кіровоград у вересні 1981-го Кушнір своїми закликами не дотримуватися радянських законів викликала гнів у пасажирів. Дійшло до саркази, і водій автобуса О. С. Борисов пригрозив висадити У. М. Кушнір, якщо та не вгамується.

Із протоколу допиту підсудної У. М. Кушнір.

— Ви визнаєте себе винною?

— Ні.

— Вам має бути відомо, що розповсюдження наклепів на радянську дійсність, підбурювання не дотримуватися радянських законів підлягають покаранню згідно з існуючим законодавством. Чому ж ви неодноразово здійснювали такі протиправні дії?

— Я — неграмотна... Можливо, хотіла сказати щось інше, а люди зрозуміли це по-своєму. Ні, не могла я нічого такого сказати, бо знаю, що виступати проти влади заборонено нашою релігією... (ДАВАЙТЕ ЗАПАМ'ЯТАЄМО І ЦЕ ЗІЗНАННЯ — Л. Я.).

— В якого бога віруєте?

— Ну, в якого... В того, що на небесах...

— До якої релігійної організації належите?

— Ні до якої... Просто я знаю, що можна може сподіватися яку заповідь релігії, і повірила в бога... Я не заважала нікому ніякої шкоди. Просто читала дома Біблію...

— А «Сторожову башту»?

— Такого не знаю...

— Але ж при обшуку у вас вдома знайдено листи з цього журналу, що видається всевітнім центром єговистів у Брукліні (США) і нелегально закликає на територію СРСР; знайдено також рукописні інструкції про методи залучення громадян у секту, іншу наклепницьку літературу, основний зміст якої — формування негативного ставлення до радянської дійсності, перекручення становища церкви і віруючих в СРСР.

Ф АКТІ — річ уперта. І коли знайшли у твоїй каті вищезгадані речі, то наївно заперечувати, що нічого подібного не було. Проте виправдання Ульяні Кушнір не менш наївні, це зрозуміле кожній. «Сторожову башту», наприклад, вона нібито знайшла на дорозі, коли вийшла з автобуса. Підбрала і приховала вдома — прочитати не змогла, то, може, знадобиться колись щось загорнути... А інструкції купила якось під час похорону на кладовищі за десять карбованців — незнайомий чоловік пропонував їх як молитви...

А ось виписки з висновків спеціалістів про аналіз літератури і матеріалів, виявлених при обшуку в іншого члена секти — Валентина Вітчуня. (Серед них були і номери журналів «Сторожова башта», «Пробудись», «Щотини єгови» «свідки Єгови», листівки-звернення):

«В процесі дослідження вищезгаданої літератури виділилися такі напрями: — зміст літератури і матеріалів наоб'язково розглядати як ідеологічну диверсію в нашу країну;

— зміст літератури і матеріалів є невідмінним для проведення роботи по «євангелізації», пропаганді ідеї, несумісних з нашою ідеологією і соціалістичним способом життя;

— зміст літератури і матеріалів можна розглядати як практичні аналізи для членів секти по пропаганді і здійсненню винних, спрямованих на порушення законодавства про релігійні нульти, як спробу посягання на свободу особи невірних громадян нашої країни, підбурювання рядових членів секти на протиправні дії і відмову від виконання конституційних обов'язків».

АТЕІЗМ

Не знаю, чи потрібен ще якийсь коментар до цих висновків спеціалістів! Мабуть, ні. Проте читачів зацікавить інше: хто ж такий Валентин Вітчун?

Якщо брати його становище у секті, то він — роз'їзний проповідник. Якщо соціальне становище — робітник. Хоча який він робітник? Так — пляма на гордому імені робітничого класу. Є одне слово, яке точно і безпомилково характеризує його: він — злочинець. Та й як ще можна назвати людину, котра за свої 32 роки три рази притягувалася до кримінальної відповідальності і вчетверте була засуджена до позбавлення волі строком на п'ять років посиленого режиму?

У ОМУ ж знову опинився на лаві підсудних слуга Єгови? Той, хто має керуватися однією з головних заповідей віруючих: «Не краді!»; опинився на лаві підсудних за крадіжку.

27 жовтня 1981 року Вітчун зробив спробу вивести з території виробничого об'єднання по сім'яках «Червона зірка» де працював на той час оператором фарбувально-сидальського цеху, 21 обрізку соснової дошки — матеріал під-

вищеного попиту (на заводі з неї роблять підійми до сім'яків). Хоч дошки і були сховані у дров'яні відходи, проте черговий вахтер КПП № 4 Г. І. Понотило помітив їх і перешкодив вивести з території підприємства. Злочин не скінчився тільки заляканням пильності охорони. Але закон не прощає подібного тому, хто не раз пробував влаштувати собі «легке життя» за рахунок держави.

Вітчун і раніше не гребував крадіжками, але з того часу як відбув останнє покарання, він «прізрів» — став єговистом. Працюючи на заводі, любив посылитися на свій особистий приклад: я, мовляв, раніше крав, але з того часу, як став слугою бога Єгови, ні за що не візьму чужого. Проте — взяв. І зовсім не те, що погано лежить. Злочин готувався продумано й заздалегідь. Там що вже з цього видно, яно «широко» була його віра, як дотримувалася він біблейських заповідей.

Віра в бога забороняє бути членом громадських організацій. Проте, коли Вітчуну потрібна була матеріальна допомога, він не побоявся «гріха» і став членом профспілки. Виявляється, поштуватися переконаннями йому було не так уже й складно.

Рівно і безвідмовно він виконував обов'язки, покладені на нього як на члена секти єговистів бруклінськими «духовними пасторами». Він активно вір релігійну пропаганду, вербував нових «братів» і «сестер» (серед них із часом опинилися робітники «Червоної зірки» О. Вісковата, Т. Брюханова, І. Приймак, І. Голишин, К. Ферман, М. Теліченко). Незабаром створив групу, яка нелегально збиралася на молитовні збори, вивчав і проповідував єговиську літературу, що потрапляє до нашої країни контрабандним шляхом. Вважав за необхідне ознайомити з тими пасажирами якнайширше коло людей. Тому, непоодинокими були випадки, коли Вітчун приносив у цех листівки, розмножені екземпляри єговиських видань. Кількох молодих людей йому вдалося переконати, що служба в армії — недопустимий гріх. І сама завдяки своєму «духовному наставнику» відбувають зараз покарання за відмову від служби в Радянській Армії Олег Турчин, Іван Приймак, Данило Костевич.

Ф РАНЦУЗЬКИЙ письменник-мораліст Ларошфукко свого часу гірко пожартував: у людини достатньо сил, щоб пережити нещастя ближніх. Не завдало особливих страждань нещастя «братів» по вірі і Валентині. Та воно й зрозуміло... Де вже там думати про них, коли доля власних дітей цікавить його постільки-поснілки...

Якось на зборах цеху робітники запитали Вітчуну, чи піде він захищати зі зброєю в руках свій дім, своїх дітей, коли раптом імперіалісти розв'яжуть війну. Валентин відмовився відповідати на подібні запитання. Та коли все-таки робітники стали наполягати, він кинув:

— Ні... Іх врятує бог Єгова.

А на суді Вітчун кілька разів намагався розжалобити представників правосуддя словами: «Бравадо! давай, засуджуй мене, а дітей моїх хто роститиме, хто сім'ю годуватиме! І спразді, нелегко буде ростити трьох малюків дружині, яка ніде не працює. Але чому б не подумати про це раніше, годі, коли (вже втроє!) аступав у конфлікт із коном!»

Проте з усього видно (і з поведінки на суді теж), що Вітчуну не дуже засмучує чергове покарання. Що це, повна втрата моральності? Байдурист до себе, до своєї подальшої долі? Чи безглузде слідування нашіптунням бруклінських верховодів: «Спасіння матимуть лише ті, хто переслідується властями, хто зазнає кривди і утисків»? Можливо, роль «мученика» вибрана свідомо? У виданих Бруклінським центром численних інструкцій і вказівок підтримується, що головним у змісті проповідей повинні бути не тексти Біблії, а коментарі до них слуг Єгови, і тим, хто дотримується цих даних, не свідченням писань, записаних богословів обіцяють жити у тисячолітньому царстві Єгови. Але не варто зрозуміти, що ці сенції, якими так щедро пригортають свою паству єговиські ватажки, швидше політичні, аніж релігійні.

Не секрет, що останнім часом антикомуністичні центри використовують релігію як канал ідеологічних диверсій. Особливо це стосується «свідків Єгови» — однієї з найреакційніших сект.

За столітню історію існування (а виник цей релігійний напрям у Сполучених Штатах Америки), мінливі ватажки «свідків Єгови», віровчення, організаційна структура. Незмінним залишалося одне — прислужництво «свідків» перед капіталізмом, їхня участь в антикомуністичній, а потім і антирадянській пропаганді.

Опорою «свідків Єгови» в СРСР стали особи, що ворує ставилися до Радянської влади, зокрема, карні злочинці, різні націоналістичні елементи. В

нашій країні організаційні ланки «свідків Єгови» не зареєстровані, тому що під впливом бруклінського центру їхні керівники відмовляються визнати законодавство про релігійні культу. Тож марно єговисти, які не в ладах з радянськими законами, галасують: «Нас переслідують за віру!». Але ж відомо, що свобода совісті гарантована Конституцією СРСР. Хоча вона, звичайно, для тих, хто не переступає межу закону. На жаль, про єговистів цього сказати не можна. Більше того, вони замахуються на найдорожче для нас — мир на Землі.

Якось я була присутньою на зборах робітників одного з цехів виробничого об'єднання «Друмиш», де заводчани засуджували ошуканий річний дохід двох дівач — Надії Бабинець і Олени Русин, які відмовилися підписати колективний лист протесту проти ядерної війни, гонки озброєнь. Овіді вони — члени тієї ж секти «свідки Єгови». Не звертаючи уваги на сквільотані і переконливі виступи робітників, дівачата твердили своє: «Люди не можуть забезпечити миру на Землі... Бог дасть його людям, провішавши останню битву Армагеддону»...

Наївно і безглуздо, скажете ви. На жаль, зовсім не безвинною є суть віри в Армагеддон і пропаганда його. Вчення про Армагеддон носить людиноненависницький характер, бо виправдовує знищення майже всього населення земної кулі, крім «свідків Єгови», звичайно, яких налічується всього близько двох мільйонів чоловік. Це вчення — проти світу соціалізму. Так, «свідки Єгови» стверджують, що «комуністичні уряди знайдуть свій кінець ще в наше покоління в битві Армагеддону... Вони будуть насильно усунути». І, нарешті, першою фазою Армагеддону, згідно з твердженням наставників «свідків Єгови», буде третя світова війна.

Тож, мабуть, зрозуміло, настільки небезпечно була проповідницька місія Вітчуня. Зрозуміло, чого варті були виправдання Кушнір, яна, пропагуючи Армагеддон, божилася, що не могла вона заподіяти зла нашому суспільству, бо це, мовляв, заборонив віра. На жаль, ця віра не тільки не забороняє, а всіляко заохочує підірвати ації, намагання політичній сумніви і зневіру в наших комуністичних ідеалах. Адже не випадково всюди діяльність «свідків Єгови» заохочується американськими мілітаристськими молами не тільки морально, а й матеріально. А той, хто замовляв музику, як відомо, даремно грошей не платить...

Один древньогрецький поет сказав: «Кожна людина носить у своїй душі бога — це наша совість». Схоже, такий бог не відомий вищезгаданому «героям». Як не відомі їм й інші «святі» — чесність, людяність, щирість, доброта. Та, чесно кажучи, блюзнірством у цьому випадку здається і саме слово — святість. Фальш, підлість, ненависть до Батьківщини не можуть називатися святими... Багато прав на світі не буває, є тільки одна, як мати, як Батьківщина. Вона на боці тих, хто будує сьогодні щасливе життя на землі в ім'я Людини.

Л. ЯРМОЛЕНКО.

3 випуску «ПЕРСПЕКТИВА»

БЕРЕЖЛИВІСТЬ — У МАЛОМУ,
ЕКОНОМІЯ — У ВЕЛИКОМУ

Який особистий внесок кожного

З ПЕРШИХ днів існування Кіровоградського міського професійно-технічного училища № 8 тут привчають юнаків та дівчат дбайливо ставитись до всього, що дається їм у користування — від стільців у гуртожитку до верстатів у майстернях. Учні слідкують за чистотою приміщень і території, ремонтують меблі, аудиторії і кімнати гуртожитку. І не випадково, що саме МПТУ № 8 — у числі ініціаторів руху учнівської молоді республіки «Бережливість у малому — економія у великому».

Вихованці профтехучилища № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова також підтримали цей

почин одразу. Ще у дні роботи ХХІV з'їзду ЛКСМ України у групах пройшли збори, під час яких комсомольці висловлювали ділові пропозиції. Кожен учнівський колектив училища зобов'язався не тільки берегти, а й власними руками обладувати майстерні та аудиторії, завершити будівництво спортивного комплексу училища. Мозаїчна підлога у сніжарній майстерні зроблена руками учнів минулого року. А ось рядки з недавнього рапорту майбутніх плитковиків-облицювальників, учнів групи 24/25: «Ми виготовили форми і тепер у себе в майстерні відливаємо гіпсові плити для перегородки у класі спецтехнології».

Схожі приклади могли б навести і учні МПТУ № 8. У цьому немає нічого дивного — в обох училищах готують робітників будівельних спеціальностей.

Як ведеться облік зусиль кожного? Голова учнівського комітету професійки профтехучилища № 2 Л. Г. Васильєва показувала мені рапорти груп — по них і підбивають щомісячно підсумки соціалістичного змагання. Звіт про участь у похіді бережливих — одна з частин кожного такого рапорту.

Спеціальний штаб, до складу якого входять викладачі й майстри, щодня проходить з рейдами по кімнатах гуртожитку. Результат перевірок збереження меблів та оснащення тех. враховується при підбитті підсумків соціалістичного змагання. Причому підбивають такі підсумки щодня. Неодноразово саме дбайливе ставлення до свого житла допомагало учням групи № 9 (майстер виробничого навчання В. І. Чаплигін) та

групи № 23 (майстер виробничого навчання Н. І. Фільчакіна) ставати переможцями соціалістичного змагання.

Але хвилює учнів профтехучилища і таке питання: вони не завжди знають конкретні цифри своєї роботи по економії і бережливості. Тому крім цієї роботи, яку проводять адміністрації обох навчальних закладів з питань ощадливості, не варто шкодувати часу, щоб підрахувати, скільки державних карбованців зберегли учні протягом місяця, кварталу завдяки економії електроенергії, участі в операції «Живі, кинімо!», завдяки ремонту приміщень і меблів, господарському використанню будматеріалів під час виробничої практики. Результати цих підрахунків мають знати всі учні.

Т. СМАГА,
громадський кореспондент «Молодого комунара».
м. Кіровоград.

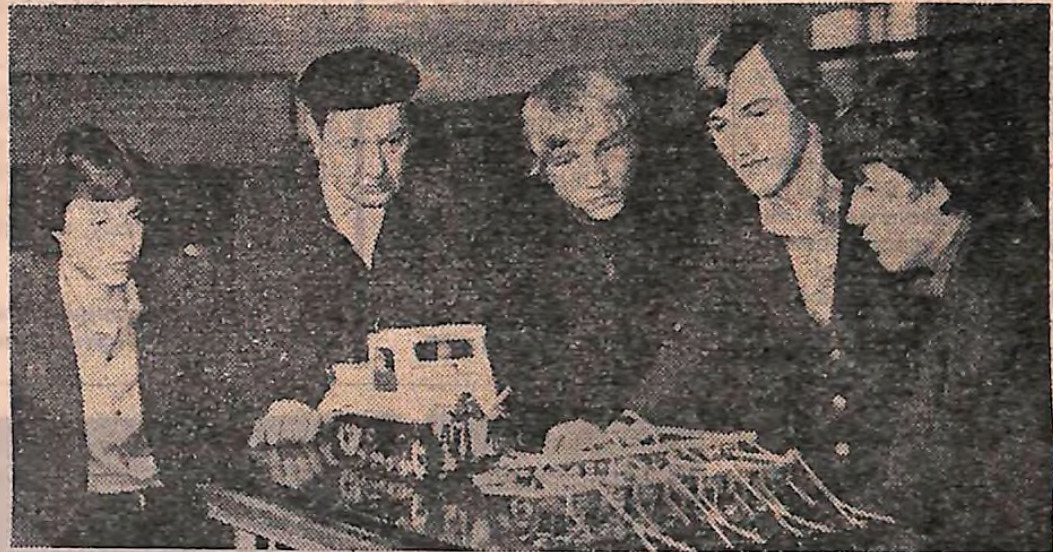
ТОВАРИШ ПТУ

ІМ ЗАВТРА ЗАСІВАТИ НИВУ

БІЛЬШЕ восьми тисяч механізаторів, водіїв автомобілів та інших спеціалістів сільського господарства підготувало за чверть століття свого існування Онківське сільське СПТУ № 7. Училище сьогодні — це ціле містечко на околиці Онківського: навчальні корпуси, гуртожитки, бібліотека, спортивний комплекс, до якого входять спортзал, стрілецький тир, стадіон з численними майданчиками для занять різними видами спорту.

Навчальна база нашого профтехучилища складається з найновіших марок тракторів, комбайнів та іншої сільськогосподарської техніки, у своєму розпорядженні ми маємо 380 гектарів навчального поля. Для того, щоб сьогоднішні завітрашні учні СПТУ вийшли з його стін знаючими і вмючими спеціалістами, трудяться на совієтській викладачі, майстри виробничого навчання.

Микола Трохимович Чаус та Григорій Семенович Белов працюють з дня заснування училища. Леонід Олександрович Кочерщенко і Олександр Іванович Белов, їхні колеги,

були одними з перших учнів училища. У перші роки закінчили сільське профтехучилище відомі зараз на весь район хлібороби, кавалери урядових нагород Борис Сергійович Бреуров, Іван Трохимович Поянський, Микола Семенович Жмурко, Микола Іванович Кивенко та багато інших славних трудівників.

Є в історії СПТУ приклади, коли воно ставало стартовим майданчиком для цілих механізатор-

ських династій. Микола Семенович Жмурко, про якого ми вже згадували, нині один з передових механізаторів колгоспу «Победа». Шляхом батька пішли сини — Микола й Олександр. Останній, до речі, ще тільки оволодіває секретами тракторної справи. Так, як і Григорій Герман, Олександр Ковальчук, Валерій Сай та Іван Козальчук, яких ви бачите на цьому знімку разом з майстром виробничого навчання Борисом

Михайловичем Компанієм. Хіба могли думати хлопці, коли прийшли навчатись до нашого СПТУ, що своїми руками зможуть зробити такий ось міні-трактор ДТ-75 з причепним агрегатом А зобрили! Звичайно, при допомозі Бориса Михайловича (він керівник гуртка технічної творчості).

В. ШОСТАК,
директор Онківського СПТУ № 7.
Фото А. ШЕВЧЕНКА.
Маловисківський район.

Підсумки конкурсу

Секретаріат Кіровоградського обкому ЛКСМ України, навчально-методична рада обласного управління профтехосвіти і обласної ради професійних спілок розглянули підсумки участі навчальних закладів області в республіканському огляді-конкурсі на кращий гуртожиток, присвяченому 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. Було відзначено, що в ході цього огляду-конкурсу в гуртожитках зріс рівень виховної роботи, поліпшилися житлово-побутові умови учнів, активі-

зувалася діяльність інженерно-педагогічних і учнівських колективів по збереженню соціалістичної власності.

Переможцем обласного огляду-конкурсу визначили гуртожиток № 2 Кіровоградського МПТУ № 8. Колектив гуртожитку нагороджений Почесною грамотою обкому ЛКСМ України, обласної ради професійок та обласного управління профтехосвіти. Відзначена хороша робота гуртожитків Знаменського МПТУ № 3, Новгородківського СПТУ № 6, Олександрійського МПТУ № 7.

Разом з тим вказано на суттєві недоліки в організації і проведенні огляду-конкурсу в Ульяновському МПТУ № 11, олександрійських СПТУ №№ 1 і 3, Гайворонському СПТУ № 5.

РЕПОРТЕР

В гості прийшов Хоттабич...

«Книжки допомагають нам жити, вчитися, дорожити Батьківщиною» — цим девізом почалося свято книжки, яке щорічно проводиться у Кіровоградській школі № 18. До школярів прийшли улюблені герої відомих дитячих книжок — дядя Степан, Буратіно, Хоттабич та інші на чолі з королевою-книгою.

Завдячують готували четвертокурсники костю-

ми книжкових героїв. А потім відбулася «розмова» книжок бережливих книголюбів і тих, хто вусе свого друга — книжку. У дотепних віршах книжковий лікар Айболіт повідомив про роботу шкільної «Книжкової лікарні». У ній учні припинили в пориві поведінки виступати.

Тут же було підбито підсумки огляду-конкурсу «Живі, кинімо!». Заступник директора Г. С. Бондар повідомив, що переможцями визначено учнівський колектив 2 «А», 3 «Г», 3 «Д», 6 «Г» класів, які зберегли підручники на «добре» в «Відмінно».

На святі автор книжок для дітей Євген Кисельов прочитав свої вірші.

Л. ДМИТРИЄВА,
голова шкільної первинної організації товариства книголюбів.

Між після виступу

«СМІТТЯ

З ХАТИ?»

Під такою назвою у «Молодому комунарі» за 20 березня ц. р. був опублікований матеріал, де йшлося про непорозуміння між адміністрацією Олександрійського радгоспу-технікуму і його учнями з питань культурного відпочинку. Із технікуму прийшла відповідь, підписана головою учпрофкому Т. М. Шевченко і секретарем комітету комсомолу Наталією Журбою. У ній повідом-

ляється, що публікацію було обговорено на загальних зборах учнів технікуму, а також на засіданні ради гуртожитку, де ймають дівчата, які надіслали скаргу до редакції. На зборах і на засіданні ради гуртожитку вказувалося, що фанти, викидані у матеріалі, правильні.

Для того, щоб поліпшити становище, загальні збори постановили переглянути графік проведення тематичних вечорів та вечорів відпочинку; ширше залучати учнів до участі в гуртках художньої самодіяльності; зобов'язати комітет комсомолу і учпрофком частіше організовувати культурні походи на вистави, концерти, в кінотеатри, а також зобов'язати їх тримати питання поліпшення організаційної і культурно-масової роботи з учнівською молоддю постійно на контролі і заслуховувати відповідальних за культурно-масову роботу на спільних засіданнях.

діалог

14 квітня у «Молодому комунарі» був опублікований лист І. Сакатя «Моя хата скраю...» про байдуже ставлення деяких дорослих до згубних звичок — куріння, задоволення алкоголем — у неповнолітніх. Читачі не проминули цієї публікації. Сьогодні ми продовжуємо розмову.

ПЕРЕСТОРОГА

Як він в'ївся в душу, оцей вираз: «Моя хата скраю». Скільки вже зі сторінок різних видань звучала ця фраза. За цю крикучу чужу загублена совість і розбита сім'я, щесь втрачає здоров'я і життя. Ось зараз сиджу і пишу цей лист, а з голови не йдуть слова одного римлянина, які письменник Бруно Ясенський взяв епіграфом до свого твору «Змова байдужих»: «Не бійся ворога — у крайньому разі він уб'є тебе; не бійся друга — у крайньому разі він зрадить тебе; та бійся байдужих, бо саме з їх мовчазної згоди існують на землі війна і зрада».

«Бійся байдужого...». Яна велика пересторога в цих словах! Мені довелося майже 13 літ працювати в медицині. З них шість років — у психіатричній лікарні, у психоневрологічній бригаді станції швидкої допомоги. Багато пацієнтів горюли, що вперше спробували спиртне у віці 10—13 років, тобто у підлітковому. До 35—40 років вони були вже «живими трупами»: повністю деградовані особистості, депні мали по кілька судимостей. Як правило, причиною їх морального наліцтва була чарка, налита саме з тієї пляшки, котру, незважаючи на він, продав підліткови «добрий» продавець.

Доводилося мені бачити і наслідки куріння: хворі на рак, хворі серцевими і легеновими хворобами, з розладом психіки. Окремим з них не було й сорока.

С. КОЛЕСНИКОВ.

м. Кіровоград.

ПРОЧИТАЛА замітку

«Моя хата скраю» і не можу мовчати. Хочеться сказати своє слово тим продавцям, яким байдуже до здоров'я чужих дітей. Вони не думають про їхнє майбутнє. Думають про план товарообігу, ім допрожчі особисті інтереси...

А, мабуть, діти деяких продавців також чекають у чагарнику, поки їм принесуть «покупки»... Про це продавці зараз не думають. Спохаються, замешаються, і, може, буде вже пізно.

Якось чула — одна жінка скаржилася іншій, що п'ятинадцятирічний син дійшов до стадії алкоголізму, і нічого не допомагає, треба негайно лікувати...

Сумніваюся, що її син запив раптово. Коли ж почалося з «маленької». Думаю, не завжди хлопця пригощали, купував же й сам, а рука продавця на

ПЛАН НАД УСЕ?

віть не здригнулася, він і на мить не задумався, до чого призводить байдужість. Не його ж дитина... Моя думка — треба вжити рішучих заходів до тих продавців, які продають неповнолітнім цигарки й спиртні напої. І чим шоріше, тим краще.

Не можна потурати дітям, коли вони несвідомі своїх вчинків. Треба формувати у них погляд на негативні явища. Можливо, слід частіше запрошувати представників органів внутрішніх справ на виховні години. Думаю, що подібні лекції треба читати і для працівників підприємств. Може, це змусить серйозно замислитись тих, із чийх рук підлітки отримують згубне зілля.

К. МОСКАЛЕНКО,
жителька селища Олександрівки.

ЗАПИШІТЬ ДИТИНУ В ГУРТОК

Глибоко схвилював лист І. Сакатя. Перш за все хочеться сказати, що продажа неповнолітнім спиртних напоїв і тютюнових виробів — явище негигієнічне для нашого суспільства існують правила радянської торгівлі, які забороняють це робити, дотримання правил суворо контролюється. Але ж...

Як відомо, дітям власиво наслідувати дорослих. Підліток, намагаючись бути схожим на батька, старшого брата, товариша, починає курити. Він вважатиме, що куріння — ознака самостійності, дозрілості, мужності. Куріння не приносить йому задоволення, навпаки. Але, не бажаючи здаватись «слабшим» од своїх товаришів, він приковує неприємні відчуття, старається все стерпіти і не відмовляється від чергової сигарети. Поступово звикає. І чим менший вік курця, тим швидше прогресує сила звички.

Дорослі часто проходять мимо того факту, що підлітки курять у під'їздах, у скверках. Виходить, куріння є небезпечною для здоров'я підлітка, але це не викликає загальної тривоги. Навпаки, дорослі дивляться на це байдуже. Така байдужість може розцінюватись як злочинна. Те ж саме і щодо спиртних напоїв. Шановні дорослі! Перш ніж відкорнувати пляшку або розприти пачку сигарет, подумайте: чи не буде

це прикладом для наслідування вашій дитині? Задумайтесь і над таким фактом: серед людей, які мають постійні захоплення, алкоголізм майже не зустрічається. Підліток, який має чим заповнити вільний час, ніколи не потягнеться до чарки. Багато чого діти можуть навчитись у гуртках при школах, клубах, будинках піонерів. Це одна із форм організованого дозвілля школярів. Тут вони можуть реалізувати свої захоплення, навчатись грати на музичних інструментах, танцювати, виготовляти моделі, складати радіосхеми...

Мені, працівниці будинку піонерів, стає прикро, коли учні не відвідують гуртків лише тому, що їх не відпускають батьки. Згодиться зі мною, що гі 4—5 годин на тиждень, які проводить підліток на заняттях гуртка, пройде не без користі для нього.

Для підлітка одного спілкування з ровесниками в школі недостатньо. Якщо підліток не знайде собі друзів у спортивній секції чи гуртку, він їх буде шукати на вулиці. І невідомо, чи знайде там собі таких друзів, з якими хотіли б ми бачити свою дитину.

В. ЛЕЛІКОВ,
керівник гуртка Піщанобірського будинку піонерів.

Добровеличківський район.

ВІД РЕДАКЦІ: А яка твоя думка, читачу, з приводу цих листів? Хотілося б, щоб на публікацію відгукнулись самі підлітки, запрошуємо до розмови лікарів, працівників торгівлі. На конверті робить помітку «Діалог».

Старт

ЗАДОВОГО до початку фінальних поєдинків голова Світловодського міського спорткомітету Г. М. Манойлов, розмовляючи з головним суддею змагань, головою обласної комісії з комплексу ГПО Героєм Радянського Союзу В. О. Верхованцевим, сказав:

— Я не хочу хвалитися, але думаю, що ми неодмінно будемо в призерях. У нашій команді здебільшого кандидати в майстри і першорозрядники. На початку травня в себе провели міський фінал. Тут особливо відзначилися значківці ГПО заводів чис-

доступ (Кіровоград) та А. Мірошниченко (Кіровоградський район). Володимир подолав стометрівку за 1 хвилину 01,8 секунди, Алла — п'ятидесятиметрівку за 44,5 секунди. Їм було нараховано максимальну кількість очок.

В комплексному заліку перемагав той, хто мав сталі показники в усіх видах — на стометрівці і тирі, плаванням басейні, на майданчику для метання гранати, кросовій дистанції. Бо якщо не підтвердити норматив хоч раз, далі вже змагатися не було рації — нуль скасовував усі досягнення.

цію, не наважились стартувати в плаванням басейні. А потім це повторилось в старших вікових групах.

В той час фізкультурні активісти, які приїздили на змагання свої команди, випрошували в суддів хоч одне залікове очко. Дійшло й до курйозів. Голова Олександрівського району Елішанського райспорткомітету В. Махно та В. Малков, знаючи, що в тирі їхні спортсменки будуть в ролі початківців, вирішили самі стріляти з гвинтівки за спортсменок... Коментуючи цей прикрий факт, завідувач оргвідді-

ЧОМУ СВАТО БЕЗ СВАТКОВОСТІ?

тих металів, твердих сплавів. А перед цим були поєдинки в колективах фізкультури. Бригадами, цехами робітники виходили на старт ГПО. Отож ретельно готувалися до змагань.

В оптимізм Манойлова можна було повірити. Уже в перших поєдинках світловодці довели свою перевагу над більшістю суперників. У своїх вікових групах впевнено лідирували Валерій Ленець, Юрій Коровайченко, Григорій Яненко, Галина Тараненко, Олександр Форостяний. Збірна з наддніпрянського міста з великим відривом вийшла вперед, залишивши позаду себе кіровоградців, олександрійців, знам'янчан. В кінцевому результаті вона набрала 1220 очок. В другого призера — команди Кіровоградського району міста Кіровограда — їх було 963.

А серед спортсменів сільських районів турнірну таблицю очолили голова комісії, збірну яких представляли багатоборці Побузького нікелевого заводу. Гайворонці і новоархангельці, які поділили між собою друге і третє місця, відстали від них на 318 очок (в головаівців — 923).

Порядували результати окремих учасників фіналу. Наприклад, Микола Бойко (Мала Виска) та Олександр Форостяний (Світловодськ) кинули гранату відповідно на 71 і 70 метрів. Це кращі показники в цьому виді за час проведення всіх попередніх обласних турнірів з багатоборства ГПО. А в плаванні відзначилися В. Твер-

дів, команди, в порядку ступенів: Світлана Міценко (Кіровський район м. Кіровограда), Ігор Майбенко (Олександрія), Олег Паотников (Голованівський район), Ольга Задорожня, Юрій Коровайченко, Олександр Форостяний (Світловодськ), Ольга Комарчук (Ленінський район м. Кіровограда), Галина Тараненко (Світловодськ), Володимир Твердоступ (Ленінський район м. Кіровограда), Раїса Маргелер (Знам'янський район), Валерій Ленець (Світловодськ), Алла Мірошниченко (Кіровоградський район), Григорій Яненко (Світловодськ).

І ВСЕ Ж доводиться говорити про суттєві упущення в підготовці значківців ГПО до обласного фіналу. Уже в котрий раз не беруть у ньому участі новозиргородці і онуфрівці. Бо відповідальні працівники райспорткомітетів і райкомів комсомолу не могли укомплектувати збірні перспективними спортсменами. А представники Добровеличківського, Ульяновського, Елішанського районів (команди замкнули турнірну таблицю) в два-три рази мали залікових очок менше, ніж перший призер.

Серйозні претензії організатори змагань мали до багатоборців на вогнеому рубажі. Скажімо, з 46 спортсменів ступеню «Спортмена зміна» лише 23 підтвердили норматив. Деякі чотирнадцятирічні хлопці і дівчата не могли подолати кросову дистан-

лом облспорткомітету К. Ф. Скворцова сказала так:

— Про безвідповідальне ставлення фізкультурних і комсомольських активістів до участі команд в обласному фіналі ми вже зробили висновок під час парадного відкриття турніру. Бо лише багатоборці Світловодського, Гайворонського, Голованівського та Кіровоградського районів вийшли на площу в спортивній формі. А спортсмени інших команд шикувалися у шеренгу ко- му як заманеться. Ніяк не скажеш, що учасники фіналу прийшли на змагання. А голова Кіровського райспорткомітету м. Кіровограда Т. В. Єфстаф'єва чотири рази подавала заявки для участі команди у фінальних змаганнях. І щоразу колектив очолювала інша людина. Тож є над чим замислитися... Бо що то за свято без святковості?

Нагадаємо наприкінці, що цей турнір мав стати кульмінаційним моментом у роботі по впровадженню в дію комплексу ГПО, екзаменом, під час якого передбачалося визначити провідних багатоборців для збірної області. Проте якихось значних зрушень в напрямі удосконалення майстерності не було видно. Адже з усіх учасників лише 14 підтвердили норматив першого і другого розрядів. Сім з них — світловодці.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».

ФУТБОЛ

ВТРАТА ОЧОК

Вітбувся другий тур першого кола чемпіонату України з футболу серед команд колективів фізкультури. Олександрівський «Шахтар», який виступає у третій зоні, в

Киеві зустрічався з «Більшовиком». Єдиний гол забитий столичним спортсменом у ворота гірників, і вирішив долю матчу на їхню користь.

Гостями кіровоградсько-

го «Радиста», що захищає свої спортивні кольори в четвертій зоні, були авангардівці з Дергачів на Харківщині. Ця гра проходила на стадіоні «Піонер» обласного центру. За дев'яносто хвилин боротьби м'яч так і не побував у сітках воріт суперників.

І. КОНОВАЛОВ.

НА СТАДІОН — БРИГАДОЮ

Колектив фізкультури колгоспу «Победа» Маловисківського району вже не раз був у числі переможців обласного соціалістичного змагання по розвитку фізичної культури і спорту. Інструктор по спорту В. Петраченко разом зі своїми громадськими помічниками дбає про масове залучення трудівників села до складання нормативів ГПО. Тож не випадково в Онківському обласна рада ДСТ «Колос» вирішила провести фінал спартакіади колективів тракторних бригад і тваринницьких ферм під девізом «Усією бригадою — на старт!».

150 кращих сільських спортсменів боролися за почесні нагороди — призи двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова та Героя Соціалістичної праці Г. І. Тищенко.

Найкращі результати серед механізаторів у командному заліку мали місцеві багатоборці ГПО. В групі команд тваринників приз отримали спортсмени радгоспу Перогонівського цукрокомбінату Голованівського району.

Відзначилися на спартакіаді представники колгоспів імені ХХІІ з'їзду КПРС Бобринецького, «Шлях до комунізму» Долинського, «Дружба» Новоукраїнського районів.

Наш кор.

Заслужений тренер РРФСР Е. Я. Нечай вже багато років очолює навчальні групи юних майстрів спортивної гімнастики. Його вихованці успішно виступають на всесоюзних і республіканських турнірах. А Наталя Терещенко була призеркою чемпіонату світу.

На знімку: тренер ДЮСШ облспорткомітету Е. Я. НЕЧАЙ з майстром спорту Наталиею ДЕЙКУН.

Фото І. МАСЕНКА.

ГИРЬОВИЙ СПОРТ

СХОДЖЕННЯ ВІЛІЯ ЮТИША

Працівнику Новоукраїнського райкому ДТСААФ Вілію Ютишу вже 43 роки. Та в новій гирьовій справі новоукраїнський майстер спорту не мав собі рівних на чемпіонаті республіканської ради ДСТ «Колос», що відбувся у місті Кельменці Чернівецької області. Виступаючи у ваговій категорії до 67,5 кілограмів серед найсильніших сільських силачів, Ютиш у поштовху підняв одночасно двома рука-

ми два двопудовики 19 разів (57 балів), а в ривку підняв 32-кілограмовий снаряд спочатку однією, а потім другою рукою 82 рази (82 бали). Сума двоборства (жим скасовано) — 139 балів, що на 17 балів більше, ніж у другого призера — В. Кинделевича з Хмельницького. Зазначимо, що за результатами минулого року наш земляк у списках найсильніших спортсменів своєї вагової категорії був другим на Україні (323 бали в сумі триборства).

К. КОЛІСНИК.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патрістичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-58-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградське правдо» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 04151.

Обсяг 0,5 друку арш.

Індекс 61103.

Зам. № 278. Тираж 50 000.